

**„ÎNTÂMPLARE” [Dr. E. Doenges]
ATINSĂ DE CUVÂNTUL LUI
DUMNEZEU**

Sunt mai mult de 20 de ani de atunci, de când la Paris, într-o școală condusă de călugărițe era crescută o domnișoară foarte zburdalnică, pe care povestitorul a cunoscut-o personal.

Stareța se supăra adesea pe această elevă. Într-o zi stareța s-a enervat așa de tare pe zburdălnicia ei, încât i-a poruncit să părăsească încăperea și în enervarea ei a aruncat după ea cu un Nou Testament, care tocmai se afla în apropierea sa.

Noul Testament, care era un proiectil foarte nepotrivit, a lovit-o. Eleva s-a aplecat și a luat cu ea în cameră cărticica ce-i era absolut necunoscută.

La început a citit din curiozitate, apoi a citit din necesitate în Cuvântul lui Dumnezeu, de care nu-i păsa în afară de ea nici unei învățătoare și nici unei eleve din toată școala.

Astfel Cuvântul lui Dumnezeu a atins-o și în inimă și a condus-o de la orbirea spirituală și de la întuneric, la lumina dumnezeiască și la viață.

Ea a fost, mai târziu, o educatoare binecuvântată în Anglia, unde la o vârstă tânără a ieșit din viața vremelnică, pentru a pleca la Mântuitorul și Domnul ei.

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 – 12
	18 – 20
JOI	18 – 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

**„Să trăiești în pace, și pacea să fie
cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I SAMUEL 25 : 6**

CAPĂTUL ÎNȚEPENIT AL PARÂMEI

James Garfield, cunoscutul președinte al Statelor Unite din America de Nord (mort în 1881), a fost în tinerețea lui dulgher de corabie.

Credincioasa lui mamă s-a rugat mult pentru el, ca să se convertească și să devină un creștin adevărat.

El lucra într-o zi într-un loc primejdios, ar fi căzut și ar fi murit cu siguranță, dacă n-ar fi avut în mână o parămă.

În cădere, fără să vrea, a lovit două grinzi cu capătul liber al parămei pe care o ținea strâns în mână.

Astfel, capătul acesteia s-a înțepenit bine cu un nod în rostul unei îmbinări și el a fost salvat. – Garfield, care a fost îndrumat de multe ori la Dumnezeu, a fost serios afectat de această „întâmplare”.

El a încercat în după-amiaza acelei zile, mai mult de o oră, să scape de ghimpele acestei „întâmplări”, prin a înțepeni încă o dată funia în rost, prin loviri ; dar nu i-a reușit, în ciuda a nenumărate repetări.

Așa că și-a zis : „Aceasta a fost fapta lui Dumnezeu !”

Și el s-a întors la Dumnezeu și a devenit un creștin credincios și serios.
[Preluare din cartea : „Întâmplare” sau **Providența Lui Dumnezeu ?** | Editat de Dr. E. Doenges, Darmstadt | Tipografia: A. Richter, Dillenburg]

ANUL XII, NR. 532 / 18 IANUARIE 2025 www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

- Editorial
- Atinsă de Cuvântul Lui Dumnezeu
- Capătul înțepenit al parămei
- David Livingstone
- Cum pot fi mântuit ?

„Domnul însuși va merge înaintea ta, El însuși va fi cu tine, nu te va părăsi și nu te va lăsa; nu te teme și nu te înspăimânta !”
[DEUTERONOM 31 : 8]

Editorial. Nu va spune EL : „Nu” !

„Pe cel ce vine la Mine, nu-l voi izgoni afară.” (Ioan 6 : 37)

Mulți oameni cred că și Dumnezeu ar avea o inimă așa de neînduplecată și-l izgonește de la El în pierzarea veșnică pe păcătosul care cere îndurare.

Câtă neîncredere, deși încă niciodată n-a venit un om, care să fi căutat cu sinceritate îndurare la Dumnezeu și să n-o fi găsit !

Dumnezeu Se numește pe Sine „**Dumnezeul oricărui har**”, „**părintele îndurărilor**” (I Petru 5 : 10 ; II Corinteni 1 : 3), iar Domnul a strigat în această lume :

„Pe cel ce vine la Mine, nu-l voi izgoni afară.” Isus nu poate spune „nu” celui care imploră îndurare. Adesea chiar bărbați duri, pătați de sânge, nu se pot împotrivi stăruinței copilărești.

Când Napoleon I s-a făcut monarh absolut al Franței (în anul 1799 consul, în anul 1804 împărat), viața lui a fost amenințată de multe comploturi și atentate. Printre complotiștii descoperiți și condamnați la moarte, se afla și bătrânul Lojolia.

Copila lui de 14 ani s-a dus la palatul împărătesc. Lacrimile și rugămințile ei au muia inima portarului blajin ; el a lăsat copilul să se strecoare înăuntru.

Ea a ajuns în sala prin care Napoleon trebuia să treacă împreună cu ofițerii lui ; când a venit, s-a aruncat la picioarele lui și l-a implorat într-un mod impresionant :

„Îndurare, îndurare pentru tatăl meu !”

„Cine este tatăl dumneavoastră și cine sunteți dumneavoastră ?”

„Tatăl meu este Lojolia.” Printre lacrimile care șiroiau, a adăugat : **„Ah, tatăl meu este condamnat la moarte.”**

„Da, copila mea”, a ripostat la aceasta Napoleon, **„în acest caz, nu pot să fac, din nenorocire, nimic pentru dumneavoastră.”**

[Continuarea pe pagina 2]

[Continuarea de pe pagina 1]

Deja pentru a doua oară tatăl dumneavoastră a fost acuzat și găsit vinovat de trădarea patriei.”

„Ah, o știu bine”, a strigat sărmana fată, „numai că eu nu mă rog pentru dreptate, eu implor îndurare !

Iertați-l pe tatăl meu ! O, vă rog stăruitor, iertați-l !”

Buzele lui Napoleon au zvâcnit ; după o scurtă luptă lăuntrică, a luat mâna copilului și a spus :

„Fie ! De dragul dumneavoastră, copil drag, tatăl dumneavoastră să primească îndurare.”

Iată, acest bărbat, de obicei așa de neînduplecat și fără inimă, n-a putut să spună „nu”, iar tu crezi că Isus poate să spună „nu” aceluia care vine implorând și cerând har ?

Păcătoasei celei mari care a venit la Isus cu lacrimi de pocăință sinceră, care l-a udat picioarele cu lacrimile ei și le-a uscat cu părul capului ei, Isus i-a spus :

„**Păcatele îți sunt iertate !**” Sărmana femeie a plecat de acolo cu conștiința fericită, că multele ei păcate au fost iertate, nu că trebuie să fie iertate.

Slăbănogului care a fost dus la Domnul de către cei patru prieteni ai lui, vestea bună a răsunat în întâmpinarea lui din gura Mântuitorului :

„**Îndrăznește, fiule, păcatele îți sunt iertate.**”

Este o întrebare peste măsură de importantă :

„**Există acum o iertare a păcatelor ? Pot eu să știu deja de azi, dacă păcatele îmi sunt iertate ? Pot să devin astăzi un iertat al lui Dumnezeu ?**”

... Este încă timpul harului. Așa că strigă și tu, dacă încă nu ești mântuit, încă azi, în sfârșit, către Dumnezeu în Numele lui Isus, după îndurare și încrede-te deplin

în jertfa lui Hristos !

Apoi, **Cuvântul lui Dumnezeu îți spune că ea** [îndurarea Lui Dumnezeu] **este mult, mult mai sigură și mai certă decât cea a unui domnitor din lume, că El ți-a șters și ți-a iertat toată vina prin sângele lui Hristos și tu ești salvat.**

[Continuarea în numărul viitor | Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui* | VI | Georg von Viebahn, BERLIN | 1901 | Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate | Ackerstrasse 142]

CUGETĂRI PERSANE DURERE

- Oriunde s-ar afla durerea, cuibul ei tot în inimă rămâne. **BAKHTYAR-NAME** [Din *Cugetări persane*, Albatros, București, 1983]

MICĂ ENCICLOPEDI ONOMASTICĂ | Sofronie

- O raritate în inventarul de prenume folosite astăzi, **Sofrónie**, fem. **Sofrónia**, reproduce numele pers. gr. **Sophrónios**, fem. **Sophronia**, o formație mai târzie pe baza vechiului **Sóphron**, atestat încă din sec. 5 î.e.n.

Cu semnificație clară pentru greci (adj. **sóphron** „înțelept, cu minte sănătoasă”) și de efect în epoca creștină ... [C. Ionescu, Editura Enciclopedică Română, Bucureștie, 1975]

DICȚIONAR DE CUVINTE expresii, citate celebre

- **Ospățul lui Balthazar** – Balthazar, ultimul rege al Babilonului, era vestit prin ospetele sale care degenerau de obicei în petreceri desfrânate.

De altfel, într-o noapte când se desfășura un asemenea festin, el a fost detronat și omorât.

„Ospățul lui Balthazar” (sau Belsazar) a ajuns astfel să semnifice o orgie vecină cu prăbușirea ... [I. Berg, *Ediția a II-a revizuită și adăugită*, Editura Științifică, București, 1969]

Lumini peste veacuri Volumul II [Petru Popovici] CAPITOLUL 13 DAVID LIVINGSTONE

După multă căutare, pe data de 10 noiembrie 1871, l-a găsit la Ujiji, lângă lacul Tanganica.

Era într-o dimineață, când unul din ajutoarele lui a alergat în coliba lui Livingstone și l-a anunțat : „*Vine, vine un englez*”.

Când a ieșit Dr. Livingstone din colibă, a văzut o întreagă caravană cu drapelul american și în frunte un om alb.

El se gândea că e vreun mare negustor care a ajuns pe acolo, nu se gândea că el e cel căutat.

Când a ajuns la el, Stanley i-a întins mâna, zicând : „*Presupun că sunteți Dr. Livingstone*”. Stanley adusese multe alimente.

Era tocmai de ceea ce avea nevoie misionarul, căci din pricina lipsei de alimente, el slăbise, era doar o umbră de om. În jurnalul său a scris :

„*În starea mea de destituit, mă simțeam ca omul ce a coborât de la Ierusalim la Ierihon și a căzut între tâlhari ; dar nu aveam nici o speranță să treacă preotul, levitul și samariteanul milos pe aici.*

Dar când duhul meu a fost doborât cu totul, atunci a sosit bunul samaritean ...”.

Înfruptându-se din bunurile aduse, Livingstone a prins iarăși putere.

Stanley a fost un ziarist necredincios, dar timpul petrecut cu misionarul i-a schimbat viața. El a mărturisit :

„În 1871, am mers în Africa ca cel mai mare ateu. Dar acolo a urmat un timp lung de reflecție. Acolo, am văzut un om

bătrân, departe de lumea civilizată, și m-am întrebat :

„Ce l-a făcut să stea acolo ? E ținut sau ce îl inspiră la aceasta ?”

După luni de zile de la întâlnire, am constatat că îl ascultam cu plăcere și mă minunam cum el a împlinit cuvintele Bibliei : „Lăsați toate și urmați-Mă”.

Puțin câte puțin, dragostea lui a devenit contagioasă.

Văzând blândețea și zelul său am fost convertit, deși el n-a încercat să facă aceasta”.

Stanley a încercat să-l convingă pe Dr. Livingstone să-și încheie lucrarea și să plece cu el, dar misionarul n-a vrut.

După patru luni și patru zile, Stanley s-a despărțit de Livingstone și s-a reîntors acasă.

Cinci zile mai târziu, Livingstone a împlinit 59 ani.

Cu acea ocazie, el a scris în jurnalul său pe care îl ținea la zi, oricât de obosit ar fi fost :

„*19 martie, ziua de naștere. Isuse al meu, Regele meu, viața mea, totul al meu, eu mă dedic Ție cu totul ...*”.

[Cont. în numărul viitor]

UNDE ÎȚI VEI PETRECE VEȘNICIA? CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „*... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. [Romani 6 : 23]

„**Doamne Isuse, vino te rog
și în viața mea !**”